

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.303/2015/11.szám

A Kúria a dr. Dobos Anita Kornélia pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Budapest Főváros Kormányhivatala alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 2015. március 23. napján kelt 22.M.418/2014/23. számú jogerős ítélete ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán 2015. november 16. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 22.M.418/2014/23. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A pervesztes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját és a felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes a 2013. március 20-án kelt határozatával - a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (Mmtv.) 2. § (1)-(2) bekezdése és 9. § (1) bekezdése alkalmazásával - havi 32.550 forint összegű rehabilitációs ellátást állapított meg a felperes részére. A határozat szerint a felperes egészségi állapota 58%-os, B1 minősítésű csoportba tartozik, foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható.

A másodfokú társadalombiztosítási szerv az elsőfokú határozatot megváltoztatta, a rehabilitációs pénzbeli ellátás összegét 41.850 forintban állapította meg. A másodfokú szerv - a komplex minősítési bizottsági vélemény alapján - megállapította, hogy a felperes egészségi állapota 2012. december 13-tól 49%-os, tartós foglalkoztatási rehabilitációt igényel, állapota alapján C1 minősítési csoportba tartozik, ezért az Mmtv. 9. § (1) bekezdés b)

pontja szerinti magasabb összegű ellátásra jogosult.

A munkaügyi bíróság a másodfokú határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az alperest új határozat hozatalára kötelezte. Az ítélet indokolása szerint a felperes a társadalombiztosítási határozat felülvizsgálatát a rehabilitálhatóságára vonatkozó megállapítás téves volta és az ellátás összegének jogszabálysértő meghatározása miatt kérte. A bíróság a perben kirendelt foglalkoztatási rehabilitációs szakértők - peres felek által is elfogadott - szakvéleményei alapján megállapította, hogy a felperes nem rehabilitálható, ezért a társadalombiztosítási határozatokban foglaltakkal ellentétben nem rehabilitációs ellátásra, hanem - az Mmtv. 5. § (1)-(2) bekezdései szerint - rokkantsági ellátásra jogosult. A bíróság ítéletében rögzítette azt is, hogy az alperesnek az új eljárás során a felperes részére - az Mmtv. 12. §-a és egyéb rendelkezései, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásaival kapcsolatos eljárási szabályokról szóló 327/2011.(XII.29.) Korm. rendelet (Kr.) alapján - rokkantsági ellátást kell megállapítania.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértését állítva. Sérelmezte, hogy a bíróság ítéletében nem részletezte az ellátás összegszerűségére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, nevezetesen az Mmtv. 1. § (3) bekezdésében foglalt, a havi átlagjövedelem meghatározására vonatkozó szabályt. Hivatkozott arra, hogy ellátása összege helytelenül, az Mmtv. 1. § (3) bekezdésével ellentétesen került a minimálbér alapján meghatározásra, figyelemmel arra, hogy 2009. első félévében rendelkezett a jogosultság kezdő napját közvetlenül megelőző 180 napra naptári jövedelemmel. Utalt arra, hogy az alperesnél a kifogásolt számítási mód alkalmazása napi gyakorlat, és a 2014-ben kért komplex felülvizsgálat eredményeként, a pertől független eljárás keretében 2015. március 1-től kezdődően először a minimálbér alapján állapították meg a rokkantsági ellátását, amely tárgyban hozott határozatokat - szükség esetén - be tudja mutatni.

A felperes előadta, hogy tudomása szerint a továbbiakban, abban az esetben, ha az alperes az ítélet végrehajtása során nem a törvényi előírásoknak megfelelően számítja ki az ellátását - a jelen perben hozott, nem megfelelően pontos jogerős ítéletre tekintettel - már nincs módja jogorvoslattal élni. Hivatkozott arra, hogy az alperes gyakorlata szerint azon igénylőknek, akiknek a jogosultság kezdete előtti évben volt 180 napi jövedelmük, az után a jövedelem után állapítják meg az ellátást, az egyéb esetekben azonban csak a minimálbér után. A korábban hatályos jogszabályok alapján rokkantsági nyugdíjban részesült személyek rokkantsági ellátását utóbb nem módosították, azon személyeknek azonban, akik rehabilitációs járadékban részesültek, figyelemmel arra, hogy a jogosultságot megelőző évben, ha nem dolgoztak, nem lehetett

jövedelmük, csak a minimálbér alapulvételével állapítják meg az új ellátást. Ez a gyakorlat a régi és az új igénylők, valamint a korábban rokkantsági nyugdíjban, illetve rehabilitációs járadékban részesült személyek vonatkozásában sérti az egyenlő elbánás elvét. Az ellátás alapját szolgáló átlagjövedelem a fentiek alapján az Mmtv. 1. § 3. pontja és 12. §-a figyelembevételével, a következetes gyakorlatot követve határozandó meg.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és a felperes költségekben való marasztalását kérte arra hivatkozva, hogy az ítélet megalapozott, megfelel a jogszabályoknak.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. fenti, a tényállás megállapítására és a bizonyítékok mérlegelésére irányadó rendelkezését jelölte meg a munkaügyi bíróság által megsértett jogszabályként, kérelmének indokolásában azonban olyan érvet, kifogást, amely e szabállyal összefüggésbe hozható, nem adott elő. A perben irányadó tényállást, a bizonyítékok értékelését a felperes nem tette vitássá, a jogerős ítélettel összefüggésben azt sérelmezte, hogy a bíróság az alperesnek nem adott megfelelően pontos iránymutatást a rokkantsági ellátás összegének meghatározására, az Mmtv. 1. § 3. pontja és 12. §-a helyes alkalmazására nézve.

A munkaügyi bíróság a Pp. 341. §-a szerinti perben a közigazgatási (társadalombiztosítási) határozat törvényességének felülvizsgálatát végzi, amelynek során a felülvizsgált határozattal elbírált tény- és jogkérdésekben foglalhat állást. A jelen perben a bíróság - a lefolytatott bizonyítás eredményeként - azért kötelezte az alperest új eljárásra, mert a felperes a felülvizsgált határozatban megállapítottól eltérő ellátásra, rokkantsági ellátásra jogosult. A társadalombiztosítási határozat ezen ellátás összegszerűségére rendelkezést - értelemszerűen - nem tartalmazhatott és nem is tartalmazott, így a felperes által megjelölt körben, a rokkantsági ellátás összegszerűsége, az Mmtv. 1. § 3. pontja és 12. §-a helyes értelmezése tekintetében felülvizsgálatnak nem volt helye.

Az Mmtv. a rokkantsági ellátás összegének megállapítását önálló cím

alatt a 12. §-ban szabályozza, a bíróság a 12. § - jelen perben felülvizsgált határozatokban alkalmazásra nem került - rendelkezése mikénti értelmezésére iránymutatást nem adhatott és - helyesen - nem is adott. A felperes tévesen hivatkozott arra, hogy a jelen ügyben hozott ítélet jogereje a bíróság által elrendelt új eljárásban hozott határozat elleni jogorvoslatot az összegszerűség kérdésében kizárja, az új eljárásban megállapított ellátás összegének kiszámítása, az alapul szolgáló jogszabályok értelmezésének helyessége a rokkantsági ellátást megállapító határozat felülvizsgálata iránti per tárgyát képezheti.

A Kúria a Pp. XIV. fejezete szerinti eljárásban - a Pp. 270. § (2) bekezdése alapján - a közigazgatási (társadalombiztosítási) határozatok felülvizsgálata iránti perekben is a jogerős ítélet és az ügy érdekében hozott végzések felülvizsgálatát végzi, a hatóságok jogalkalmazási gyakorlatát csak a konkrét perekben felmerülő jogkérdések kapcsán vizsgálja. A rokkantsági ellátások összegének megállapításakor alkalmazott jogszabályok értelmezéséről a Kúria - konkrét ügyek kapcsán - már több határozatában állást foglalt, az erre irányadó ítélkezési gyakorlat érvényesüléséről az e tárgyban hozott határozatok bírósági felülvizsgálata iránti perekben hozott ítéletek felülvizsgálata során foglalhat állást.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

A Kúria az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségei megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

A Kúria a felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjazásáról a 2003. évi LXXX. törvény 11/A. §-a, a felülvizsgálati eljárás illetékéről az Mmtv. 14. §-a alapján határozott.

Budapest, 2015. november 16.

Dr. Zanathy János sk. tanácselnök, Dr. Magyarfalvi Katalin sk. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin sk. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő